

Kirkonpalvelija ² 2003

Kirkonpalvelija-lehti
50 vuotta

**Opinto- ja koulutuspäivät
Tampereella 24.-25.6.2003**

Yhteistyön taitoa

Mennyt talvi oli SVTL:ssä tuulinen. Sitä aiheuttivat SVTL:n uusien sääntöjen valmisteluprojekti, henkilövaihdokset ja yhteistyö SVTL:n sisällä.

Sääntöuudistus on edennyt nyt jo liittovaltuuston kautta liittokokouksen hyväksyttäväksi. Sääntöjä on ajanmukaistettu vastaamaan nykyajan käytäntöä. Säännöllä luodaan pohjaa SVTL:n toiminnalle pitkälle tulevaisuuteen. Säännöissä laajennetaan jäseneksi liittymismahdollisuutta mm. kristillisten organisaatioiden palveluksissa olevien sekä muiden niissä työskentelevien henkilöiden ammattiliiton. Nyt liittokokoukseen menevä sääntöuudistus on kirkonpalveluskunnan mielestä hyvä saavutus. Kaikki jäsenyhdistykset ovat olleet käsittelemässä tätä kompromissien tuloksena olevaa uutta sääntöuudistusta.

Toimiston organisaatiossa, lähinnä henkilövaihdoksissa, on tapahtunut myös muutoksia. Työnteki-

jöitten siirtymiset toisten työnantajien palvelukseen näen aivan luonnollisena työhön kuuluvaksi. Varsinkin nuoret ja miksei vanhemmatkin haluavat mielestäni tavoitella, ja pitääkin, aina jotakin uutta, kehittäävää urakehitystä tarjoavaa työtä. Helsingissä on näköjään työntekijöitten markkinat. Liittona on huomioitava myös että emme valitettavasti pysty kilpailemaan palkoilla yksityisten työnantajien ja isojen liittojen kanssa. SVTL haluaa kaikin keinoin tukea jäsenyhdistysten toimintaa. Yhdistyksenä annamme liittolle ja toimiston työskentelylle täyden tuen ja työrauhan. Toivottavasti kaikki jäsenyhdistykset tukevat toimiston työskentelyä ja omalta osaltaan vahvistavat SVTL:n asemaa kirkon ay-kentässä.

Kevään kuluessa on syntynyt yhteistyöratkaisu SVTL:n ja kirkon nuorisotyöntekijöitten kanssa. Tämähän tarkoittaa uuden, aktiivisen yhteistyön käynnistymistä ja koros-

Seppo Pyykkönen
Puheenjohtaja
Kirkonpalvelijat ry

taa jäsenyhdistysten omaleimaisuutta. SVTL:ssä tullaan vuosittain varaamaan määrärahaa jäsenyhdistysten käyttöön yhdistyksen jäsenten tarpeisiin liittyviin kehityshankkeisiin. Kirkonpalveluskunnalla on esim. työaika-kysymykset, työmäärä, työtehtäviin liittyviä ongelmia. Aikanaan myös meillä on mahdollisuus näitten projektiluonteiseen selvityksiin. Ensimmäisenä projekti-työskentelyn aloittaa KNT. Kirkonpalvelijat ry:ssä näemme syntyneen sopimusratkaisun erittäin tärkeänä. Toivomme sen antavan nyt avoimen, luottavaisen ja eteenpäin pyrkivän ilmapiirin.

Opinto- ja koulutuspäivämme ovat nyt Tampereella. Päivien aiheita on nyt uusien sopimusten kehittämä, kirkontutkimuskeskuksen asiaa, työturvallisuus- ja laki-asioita, työterveys, ikääntymisongelmien selvittelyä. Liittomme työtömyysskassan hoitaja Maarit Tenlenius on kertomassa korvausasioista.

Hyvät kirkonpalvelijat ja lehtemme lukijat, haluan toivottaa toivottaa teille kaikille hyvää ja virkistävää kesää ja loma-aikaa.

Seppo Pyykkönen

Kirkonpalvelijat ry:n VUOSIKOKOUS

pidetään 24.6.2003 klo 17.30
Tampereen yliopiston juhlasalissa, Kalevantie 4, Tampere.

Esillä sääntömääräiset asiat.

Tampere 19.2.2003

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus

Etukannen kuva: "Haavoittunut enkeli", Hugo Simbergin fresko Tampereen tuomiokirkon etelälehterillä.

Tietoa
kirkonpalvelustyöstä.

Kirkonpalvelijoiden
koulutuksesta
ja edunvalvonnasta.

Kirkonpalvelijat ry

Seppo Pyykkönen, puheenjohtaja
GSM 040 526 1871

Kari Hartikainen, sihteeri

Puh./Fax (017) 281 1697

GSM 050 520 7003

www.kirkonpalvelijat.fi

Lämmin tervehdys

Seurakunnissa on kaksi työntekijäryhmää, joilla on syvällisin tieto ja kokemus ”talon taivoista”: kirkonpalvelijat ja kirkkoherranviraston perinteiset kanslistit. Molempien on pitänyt ja yhä pitää osata vastata kaikkien mahdollisiin kysymyksiin, kohdata kaikenlaisia mahdollisia ihmisiä ja antaa samalla kasvot seurakunnalle.

Tietysti minun olisi nyt pitänyt mainita vain teidät, kirkonpalvelijat, mutta halusin tällä kertoa, miten harvinaiseen seuraan kuulutte te, juhannuksen jälkeen Tampereella kesäpäiviänne viettävät suntiot, seura-

kuntamestarit ja mitä nimikkeitä teillä nyt kaiken kaikkiaan onkaan. Olkaa sydämellisesti tervetulleita – toivottavasti kaukunkimme on silloin parhaimmillaan! Olette sen arvoisia.

Ensimmäisessä pappisvirasani Riihimäellä sain parhaan ja konkreettisimman opastuksen Kesuskirkon suntiolta. – Näin kun teet, näin kun menet, hyvin menee! Monen monta kertaa myöhemminkin olen havainnut teissä hillityn hienoa, ymmärtävää, empaattista ihmisten kohtaamista – ilossa ja surussa, juhlassa ja arjessa. Se on aitoa hengellistä työtä, jossa ei

lähetellä viestejä ylä- eikä alapuolelta, vaan rinnalta, silmien ja sydämen korkeudelta.

Toivon teille antoisia kesäpäiviä ja Herramme parasta siunausta.

Juha Pihkala
Tampereen hiippakunnan piispa

Rohkaisua puolin ja toisin

Tie Tampereelle on kutsunut ennenkin. Kun tuomiorovasti K.H. Sepälä pari miespolvea sitten toivotti tänne kokouksiin ja juhliin saapuvia tervetulleiksi, hän tuon tuostakin viittasi kaupungin horisonttiin, jota hallitsivat kirkontornit ja tehtaanpiiput. Nyt uudella vuosituhanella tullija tietää olevansa lähellä Tamperetta, kun Näsinneula näkyy. Kirkot ovat yhä mukana kuvassa, onpa niitä tullut jokunen lisääkin, mutta tehtaanpiiput ovat joko hävinneet tai sitten kylmenneet monumenteiksi ja suojelukohteiksi. Savupiiputeollisuuden aikaan ei näytä olevan paaluuta.

Jos kirkkojemme lämpö olisi vain meidän varassamme, tuskin niille

enää löytyisi edes suojelijoita. Jumalan tulia ja hänen tuuliaan tarvitaan, että kirkoistamme löytyisi heku ja elämä. Sitähän me pyhä pyhäältä pyhäköissämme pyytelemme. Tästä varauksesta huolimatta rohkenen tunnustaa: kylmiä olisivat Herran huoneemme kesäkuumalakin ilman teitä, kirkonpalvelijoita. Seinät, kauniitkaan, eivät vielä ole kirkko. Niiden sisällä, ja usein myös julkisivuna, tarvitaan ihmistä, hänen silmänsä ja kättänsä, hänen palvelevaa läsnäoloaan, sydäntään.

Vaikka tärkeimmät tehtävänne keskittyvätkin pyhäntienoiisiin, työne on valtaosaltaan arkista ja meille muille paljolti näkymätöntäkin. Siksi tuntuu hyvältä huomata, että

teillä on sekä tapa että tahto tavata toisianne valtakunnallisten opinto- ja koulutuspäivien muodossa. Tuttu sanonta muistuttaa ”reissulla ryvettymisestä”, mutta ainahan matkoilla myös oppii ja avartuu. Ja kun oikein hyvin käy, kotiin voi palata siunaus mukanaan. Sitä parasta apostoli Paavalikin taisi pyytää, kun asetti tavoitteen tapaamiselleen Rooman seurakuntalaisten kanssa: ”.. jotta puolin ja toisin saisimme rohkaisua yhteisestä uskostamme.”

Siis puolin ja toisin. Tervetuloa Tampereelle!

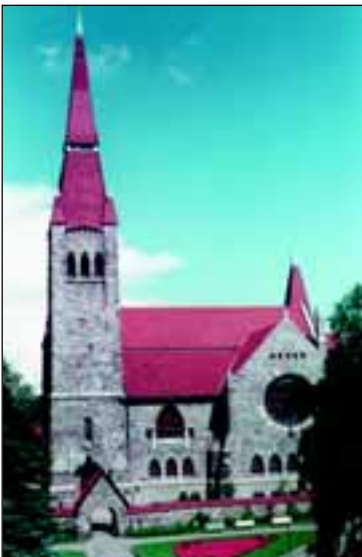
Voitto Silfverhuth
tuomiorovasti

Tahdomme Antaa Mukavat Päivät Elää Rentoutua Edustaa !

" Kais sen tiät, että Tampereessa on monta hyvää puolta. Mutta ennenkaikkee yks. Meinaan paikka. Turha siiton sen enempää leuhkia muuta kun että pohjosessa on Näsijärvi, etelässä Pyhäjärvi ja siinä välissoon tää vihree ja kumpuileva Tampere. Tää helmi.

Ei tämmöstä maisemaa pysty eres ihminen pilaan. Vaikka kauheesti se on kylä yrittäny.

Särkänniämi on nykyään Tampereen kaiken suositumpi turistikohre, ja ohan siä kylä paljo nähtävääkin. Siä on nääs Näsinneulan näköja ravintolatorni, huvipuisto, akvaario, lanetaario, telhvinaario, lasten elukkatarha ja Hilteenin Saaran tair museo. Eikä siä palloileminen tu ihan kauheen tyyriiskän, eritotej jos hommaa ittellensä Särkänniä-

Kirkonpalvelijat ry:n opinto- ja koulutuspäivien yhteydessä Tampereen tuomiokirkossa 25.6. messun toimittaa ja siinä saarnaa piispa Juha Pihkala, avustaa tuomiorovasti Voitto Silfverhuth.

mi-passin taikka sitter rikkaan heilän.

On Tampereella muuton Näsinneulan lisäksi kaks muutakin näkötornia. Pyynikin torni on semmonen vanha ja iryllinen tiilikasa, mutta mahrottoman kauvaks siältä kiv vaan näkee. Hervannav vesitorni taas on moternimpi hökötys. Hervanta on muuton eräällainen Tampereen tytärkaupunki. Siitä puhutaan takanapäin paljo pahaa, ninkuk komeista tyttäristä yleensäkim, mutta on se ehrottomasti mainettaam parempi. Kateethan ny aina repii leukojaan, kais sen tiätte.

Reima Piätäläm piirtämä uus kirjastotalo elikkä Metto on kans ilmammuuta näkemisen väärtti. Ja metka paikka om myäskin tää...tää...ap...arp...arporeettumi. Joka tarkoittaa, ninkuk kaikki tiätää, kasvitiäteellistä puistoo. Semmonen on Tampereella Hatampäänniämessä.

Mitä viä kehus? No ei paljo muuta kun että kysykää lisää matkailutoimistosta ! "

Nällä sanoilla Tampereen kaupungin matkailusivut internetissä toivottaa kaikkia tervetulleeksi Tampereelle. Sanat kertovat jotain oleellista tamperelaisista, meidän oleuksesta, kulttuurista ja huumorista, elämän arjesta. Eli meille kaikille tutuista asioista. Arkeen sisältyy ajoittain myös juhlaa. Ammattikuntamme perinteinen juhla eli opinto- ja koulutuspäivät ovat jo hyvin lähellä, tällä kertaa tapaamme Tampereella 24.-25.6.2003.

Paljon väkeä, miehiä ja naisia. Eirilaisuutta, luentoja, työasioita,

TAHDOMME
ANTAAN
MUKAVAT
PÄIVÄT
ELÄÄ
RENTOUTUA
EDUSTAA
!

yhdessäoloa, iloa, naurua, auringonpaistetta, hyvää ruokaa, musiikkia, laulua, tutustumista, vanhoja tuttuja. Siinä muutama sana, jotka kuvaavat hyvin tulevia kesäpäiviä.

Juhlatoimikunta odottaa innolla kaikkea tätä ja toivottaa myös Sinut nauttimaan yhteisestä juhlattamme !

Nährää Manses !

**Juhlatoimikunnan
psta sihteeri Pia Kangas**

Ylös vai alas – mikä on kirkon suunta ?

Kirkon tilanne on monessa suhteessa varsin hyvä. Luterilaiseen kirkkoon kuuluu suuri enemmistö suomalaisista. Kirkolla on ammattitaitoinen henkilöstö. Kirkollisveron ansiosta kirkon talous on tukevalla pohjalla. Suurin osa suomalaisista suhtautuu kirkkoon myönteisesti.

Samaan aikaan näihin vahvuuksiinkin liittyy kysymysmerkkejä. Kuinka kauan enemmistö on luterilaisia, jos kirkosta eroaminen lisääntyy? Miten kirkon työntekijät ja seurakuntien työyhteisöt jaksavat? Voiko suhtautuminen kirkkoon kääntyä kirkolle kielteiseksi? Saako kirkko edelleen osuutensa yhteisöveron tuotosta?

Puitteita keskeisempi on kuitenkin toiminta itse. Seurakunnan toiminnan ydin on jumalanpalvelus. Osallistujamäärien valossa pääjumalanpalveluksella ei mene hyvin. Osallistujamäärä on viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana vähentynyt yli kolmanneksella. Suomalaiset käyvät kirkossa harvemmin kuin monen muun Euroopan maan väestö. Kyselytutkimusten mukaan suomalaisista 8 % sanoo käyvänsä jumalanpalveluksessa vähintään kerran kuukaudessa. Suunnilleen yhtä vähän kirkossa käyviä on tosin naapurimaissa idässä ja lännessä: muissa Pohjoismaissa ja Venäjällä.

Suomalaisten uskonnollisuus on tyyppisesti hyvin yksityistä: suomalaiset tuntevat olevansa kristittyjä ja luterilaisia, mutta uskonnollisiin tilaisuuksiin suomalaiset ovat laiskoja lähtemään. Uskonnollisuus tulee merkittäväksi usein lähinnä tiettyissä tilanteissa: juhlapäivinä ja elä-

män käännekohtissa. Kirkolliset toimitukset ovat suurelle joukolle seurakuntien jäsenistä tärkein yksittäinen syy kirkkoon kuulumiseen. Kukin suomalainen on läsnä jossakin kirkollisessa toimituksessa keskimäärin kerran vuodessa.

Monesti tulevaisuuden hahmotamisessa hyvät kysymykset ovat vähintään yhtä tärkeitä kuin oikeat vastaukset. Kun mietitään kirkon tulevaisuuden suuntaa, on syytä pohtia ainakin seuraavia kysymyksiä:

– Onko etusijalla perinne vai uudistuminen? Millä tavalla kirkon perinne ja uudistuminen voisivat olla tasapainossa? Kun kirkon oppi edustaa pysyvyyttä, pitääkö kirkon edustaa sitä myös toimintatavoillaan?

– Miten kirkko viestii: saarnatuolissa vai digitelevisiossa? Edustaa kirkko yksisuuntaista viestintää vai vuorovaikutusta? Mihin yhteiskunnan asioihin kirkon tulee ottaa kantaa? Millä tavalla kirkko on mukana uusimmassa viestinnän kehityksessä?

– Kiinnitetäänkö huomiota toiminnan määrään vai laatuun? Kumpaan tulisi enemmän kiinnittää huomiota? Mitä se käytännön toiminnassa tarkoittaisi?

– Palveleeko kirkko ensisijaisesti aktiivi- vai peruseurakuntalaisia? Sama toimintatapa ei palvele kumpiakin.

– Tarjoaako kirkko yhteisöllisyyttä ja yksilöllisyyttä? Tarjoavatko herätysliikkeet tai muut ryhmät sitä? Onko seurauksena kuppikuntaisuus vai koko kirkon rakentuminen? Pal-

veleeko kirkko jäseniään riittävän yksilöllisesti? Antaako se riittävästi tilaa seurakuntalaisten ja työntekijöiden yksilöllisyydelle? Mikä on oikean opin ja yksilöllisen ajattelun vapauden suhde? Missä määrin työntekijän tulee olla uskollinen kirkon opille ja missä määrin hänellä on vapaus omaan yksilölliseen kirkon opista poikkeavan ajattelun julkittuomiseen?

– Onko etusijalla hengellisyys vai ihmisten elämäkysymykset? Onko kirkko tällä hetkellä riittävän hengellinen? Ottaako kirkko samalla riittävän vakavasti yhteiskunnan tilanteen ja ihmisten elämäkysymykset? Millä tavalla nämä asiat voisivat olla tasapainossa ja vuorovaikutuksessa keskenään?

Näistä teemoista jatkamme lähemmin Kirkonpalvelijat ry:n opin- ja koulutuspäivillä.

Tervetuloa Tampereelle!

Kari Salonen
tutkija
Kirkon tutkimuskeskus

Kaavojen taakse

Valtakunnalliset jumalanpalveluselämän neuvottelupäivät Mikkelissä 15.-16.10.2003

Jumalanpalveluselämän neuvottelupäivät keskittyvät tällä kertaa kirkollisiin toimituksiin otsikolla "Kaavojen taakse". Päivien aikana perehdytään Kirkollisten toimitusten kirjan taustalla olevaan ajatteluun ja toimintatapaan. Kirkollisia toimituksia tarkastellaan useista näkökulmista: teologian, musiikin, valmistautumisen, kohtaamisen, elämänkaaren, toimituskeskustelujen. Laulamme yhdessä toimituksiin liittyviä lauluja ja virsiä, kuuntelemme Cantus Michaelis-kuoroa, Mauri ja Ulla Miettusen musiikkia ja runoja, kohtaamme "Marskin", vietämme messua, keskustelemme.

Päivät alkavat keskiviikkona 15.10.03 klo 12 avajaisilla ja päättyvät torstaina 16.10. klo 14.30 päättökahviin. Keskiviikon ohjelma tapahtuu Konsertti- ja kongressitalo Mikaelissa, osoite: Sointukatu 1. Torstaina aloitamme Mikkelin tuomiokirkossa ja jatkamme kirkon vieressä olevassa seurakuntatalossa, Savilahdenkatu 20.

Tarkempi ohjelma lähetetään elokuussa seurakuntiin ja se tulee myös Mikkelin hiippakunnan ja KJM:n sivuille nettiin.

Ohjelmavastuussa ovat piispa Voitto Huotari, kirkkoneuvos Seppo Häkkinen, professori Heikki Kotila, johtaja Kai Vahtola, tuomiorovasti Simo S. Salo, Mikkelin hiippakunnan jumalanpalvelus- ja musiikkitoimikunnan jäsenet ja monet muut jumalanpalveluselämästä innostuneet ja siihen perehtyneet. Päivien juontajaparina toimivat pastori Jaana Pietiläinen ja hiippakuntasihteeri Esa-Matti Peura.

Päiville kutsutaan kaikkia pappeja, kanttoreita ja kirkonpalvelijoita.

Neuvottelupäivien suunnittelu- ja vastanneet kirkkoherra Pekka Huokuna (pj), kanttori Sirkka Rouhiainen (s), kirkonpalvelijat Seppo Pyykkönen ja Kari Hartikainen, kanttorit Matti-Veikko Kuusi ja Jarkko Lavaste, jumalanpalveluskasvatussihteeri Helena Lindfors, hiippakuntasihteeri Esa-Matti Peura, musiikkisihteeri Ulla Tuovinen ja johtaja Kai Vahtola.

Neuvottelupäivien osanottomaksumu on 25 €. Sen lisäksi tulevat ruokailukustannukset: tulolounas Mikaelissa 8 €, juhlaillallinen 20 € ja torstain lounaspaketti 10 € (yhteensä 38 €). Ruokailut varataan ilmoittautumisen yhteydessä ja maksetaan alla mainitulle tilille 15.9. mennessä. Silloin myös pitää kertoa, mihin ruokailuihin osallistutaan, koska ruokaliput lähetetään etukäteen. Myös mahdollisesta erikoisruokavaliosta on ilmoitettava.

Majoittumisen jokainen hoitaa itse suoraan paikallisiin hotelleihin. Varaustunnus on jp-päivät (23.9.2003 mennessä).

Hotelli Vaakuna, Porrassalmenk. 9, Mikkel, puh. 015-2020422 (mape klo 8-16) 2 hh 101 €, 1 hh 84 €.

Hotelli Cumulus, Mikonkatu 9, Mikkel, puh. 015-20511 2 hh 108 €, 1 hh 87 €.

Ilmoittautumiset Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituliin 15.9.2003 mennessä mieluiten sähköpostitse senja.makela@evl.fi tai puh. 015 321 6030. Osallistumismaksu ja valitut ruokailut on maksettava ilmoittautumisen yhteydessä Mikkelin hiippakunnan tuomiokapitulin tilille: 800010-792 75617.

TERVETULOA MIKKELIIN!

Kokousterveisii

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus koontui 13.5.2003 Helsingissä.

Kokouksessa käsiteltiin mm. seuraavat asiat:

- Hyväksyttiin 53 uutta jäsentä, kuluvana vuonna on yhdistykseen hyväksytty 65 uutta jäsentä.

- Hyväksyttiin tilinpäätös, tilintarkastuskertomus, toimintakertomus vuodelta 2002 ja päätettiin esittää vuosikokoukselle hyväksyttäväksi.

- Hyväksyttiin toimintasuunnitel-

ma ja talousarvio vuodelle 2004 ja päätettiin esittää vuosikokoukselle hyväksyttäväksi.

- Hyväksyttiin vuoden 2005 opinto- ja koulutuspäivien pitopaikaksi Oulu, päivät pidetään 28. - 29.6.

- Seuraavat työvaliokunnan ja hallituksen kokoukset pidetään Tampereella 23.6.2003.

Kirkonpalvelijat ry:n vuosikokous pidetään 24.6.2003 klo 17.30 Tampereen yliopiston juhlasalissa, Kalevantie 4, Tampere.

Seurakuntien Viran- ja Toimenhaltijain työttömyyskassan varsinainen

kokous pidettiin 14.5.2003 Helsingissä. Työttömyyskassan hallituksen puheenjohtajaksi valittiin vuodeksi 2004 Matti Löppönen. Hän on toiminut puheenjohtajana myös tänä vuonna.

Seurakuntien Viran- ja Toimenhaltijain Liitto SVTL:n liittovaltuuston kevätkokous pidettiin 14.5.2003 Helsingissä. Kokouksessa hyväksyttiin liittohallituksen esitys SVTL:n säännöiksi. Lopullisesti säännöt hyväksytään SVTL:n liittokokouksessa 27.-28.11.2003 Hämeenlinnassa.

Kari Hartikainen

Uudistuneesta työturvallisuuslaista tukea työyhteisön kehittämiseen

Uusi työturvallisuuslaki tuli voimaan 1.1.2003. Laki korvasi 1.1.1959 voimaan tulleen vanhan työturvallisuuslain. Kuluneiden vuosikymmenten aikana työelämä on muuttunut melkoisesti. Euroopan unionin jäsenyys on tuonut tullessaan veloitteita joita jäsenyytemme nojalla olemme velvollisia noudattamaan. Laki perustuu kesällä 2000 asetetun laajan toimikunnan yksimieliseen esitykseen. Eduskunta hyväksyi lain 17.6.2002.

Laki on tärkein työelämän turvallisuutta ja -terveellisyyttä koskeva säännös. Lakia on noudatettava mm. evankelisluterilaisen kirkon seurakunnan työpaikoilla. Laki velvoittaa työnantajan, ja henkilöstön lisäksi mm. työn, työolojen suunnittelua.

Uusia avauksia

Turvallisuusjohtaminen

Uutta ajattelua laissa edustaa työnantajan velvollisuus hallinta työolojen turvallisuutta ja terveellisyyttä. Organisaatiossa tämä tarkoittaa työpaikan turvallisuuden johtamista. Sen käytännön työvälineitä ovat esim. työolojen järjestelmällinen vaarojen ja haittojen (riskien) selvittäminen ja arviointi, sekä johdon vahvistama työpaikan työsuojelun toimintaohjelma.

Suunniteltaessa työympäristön rakenteita, työtiloja, työ- tai tuotantomenetelmiä on työnantajan huolehdittava siitä, että suunnittelussa otetaan huomioon niiden vaikutukset henkilöstön turvallisuuteen ja terveyteen. Työn mitoituksessa on huomioitava työntekijän

Työnantajan on huolehdittava siitä, että työnantajan sijaisella (esimies / työnjohtaja) on riittävä pätevyys ja perehdytys tehtävänsä ja, että hän muutoinkin omaa asianmukaiset edellytykset tehtävien hoitamiseen.

Jos työnantajalla ei ole omassa organisaatiossa riittävästi asiantuntemusta em. toimien suorittamiseen, on käytettävä työterveyshuoltoa tai muuta ulkopuolista asiantuntijaa. Turvallisuusjohtamisen välineinä voivat toimia myös työterveyshuollon ja työsuojeluorganisaation toimintasuunnitelmat.

Työntekijän velvollisuuksista ja oikeuksista

Työntekijän tulee olla aktiivinen toimija työpaikan turvallisuuden ja terveellisuuden toteutumisessa. Työntekijän on noudatettava työssään työnantajan ohjeita, turvallisuuden ja terveellisuuden edellyttämää järjestystä ja siisteyttä. Tämän lisäksi hänen on toimittava huolellisesti ja varovaisuutta noudattaen.

Kokemuksensa ja ammattitaitonsa mukaisesti hänen on huolehdittava myös muiden työntekijöiden turvallisuudesta. Hänen on mahdollisuuksien mukaan poistettava havaitsemansa vaaratekijä tai ilmoitettava se työnantajan edustajalle ja työsuojeluvaltuutetulle. Työnantajan on puolestaan kerrottava ilmoituksen tehneelle mihin toimenpiteisiin asiassa ryhdytään.

Työntekijän tulee käyttää ohjeiden mukaisesti koneita laitteita, kemiallisia aineita, ja henkilönsuo-

jaimia. Hänen on pukeuduttava työn edellyttämällä tavalla. Koneeseen asennettuja turvavälineitä ei ilman pätevää syytä saa poistaa. Työntekijällä on oikeus pidättäytyä työstä joka aiheuttaa vakavaa vaaraa hänen tai muiden työntekijöiden hengelle tai terveydelle.

Erityistilanteista

Terveyttä vaarantava työkuormittavuus

Jos todetaan työntekijän työssään kuormittuvan terveyttään vaarantavalla tavalla, on työnantajan asiasta tiedon saatuaan ryhdyttävä toimiin, kuormitustekijän selvittämiseksi ja vaaratilanteen välttämiseksi. Työnantajalle tämä tieto voi tulla työntekijältä itseltään, työterveyshuollosta tai työsuojeluhenkilöstöltä.

Väkivallan uhka

Työssä jossa väkivallan uhka on ilmeinen on työolot järjestettävä niin, että uhka ja väkivaltilanteet ehkäistään ennalta. Näitä tilanteita voi olla erityyppiset asiakaspalvelutehtävät toimistoissa, kerhotiloissa tai asiakkaan luona.

Häirintä ja epäasiallinen käyttäytyminen

Jos työpaikalla esiintyy työntekijään kohdistuvaa häirintää tai muuta epäasiallista käyttäytymistä joka aiheuttaa vaaraa tai haittaa terveydelle on työnantajan, tästä tiedon saatuaan ryhdyttävä toimiin epäkohdan poistamiseksi. Häirintään tai epäasialliseen kohteluun voi syyllistyä työntekijä, esimies, asiakas,

johtaja tai luottamustehtävissä toimiva henkilö. Häirinnän tunnistaa parhaiten sen kohteeksi joutunut.

Yksintyöskentely

Työ jota tehdään yksin ja johon liittyy ilmeinen vaara tai haitta turvallisuudelle tai terveydelle on työnantajan ryhdyttävä toimiin sen poistamiseksi tai välttämiseksi. Keinoja olisivat esim. yhteydenpito mahdollisuus ja avun hälyttäminen. Jos ilmeistä riskiä muutoin saada hallin-

taan on syytä harkita parityötä.

Erityisiä työn teettämistilanteista

Yhteisellä työpaikalla pääasiallista määräysvaltaa käyttävä työnantajan on varmistettava, että ulkopuolinen työnantaja ja hänen työntekijät saavat tarpeelliset toimintaohjeet työn suorittamiseksi turvallisesti ja terveellisesti. Näitä tilanteita syntyy kun työyhteisössä teh-

dään sopimuksesta esim. korjaus tai muutostöitä ulkopuolisen urakoitsijan toimesta.

Työnantajan on soveltuvin osin huolehdittava työpaikalla vapaaehtoistyötä tekevän turvallisuudesta ja terveydestä. Vapaaehtoistyötä tekevän on noudatettava työpaikaa koskevia turvallisuusohjeita.

Antti Vuorela
Asiamies
Työturvallisuuskeskus

Salaammeko elämää itseltämme !

Joskus huomaa kysyvänsä itseltään " miten aika menee niin nopeasti ". Emme muista ajan kulkua tai mitä tapahtui jonakin ajanjaksona. Olemme "vain" eläneet. Arki ja rutiinit vievät ajatuksemme ja energiamme. Mitä ELÄMÄ sitten on ?

Jos se juhlaa olisi aina - ei se enää juhla tuntuisikaan. Elämä on arjen pieniä tapahtumia, onnistumisen tunteita ja uudelleen nousuja pettymysten jälkeen.

Nuoruuden nousukiidossa me junioreina ja kisälleinä haluamme jättää peukalonkuvamme maailmankarttaan. Se on voimakasta ja särmikästä aikaa, jolloin raivaamme tilaa omalle tiellemme. Olemme juuri oppineet elämän lainalaisuuksia ja yritämme soveltaa niitä parhaamme mukaan - kompastellen ja törmäillen. Tulevaisuus on jossain kaukana, tavoitteet ja unelmat tuntuvat siirtyvän uran ja kodinrakentamisen keskellä.

Kun saavumme kypsään maturauteen, ymmärrämme paremmin itseämme. Tämä on pitkä ja väkevä aika. Tällöin oppimamme asiat ovat käytössä. Vuorovaikutustaitojen, verkostojen, osaamisen ja oman

kypsyyden elämää - kuin valmiin hedelmän nautintoa.

Kolmas ikäkautemme, aika jolloin olemme siirtyneet ansaitulle vapaalle on oikeudenmukaisuuden ja muistelun ajanjakso. Kun on polkunsu hyvin kulkenut, antanut ohittajille tilaa ja et ole esteitä toisenkaan polulle asettanut, saat kauniin elämän kolmanneksen. Voit ilolla siirtyä sivuun ja ajatella " tämä oli minun osuuteni, tein parhaani - nyt on toisten aika jatkaa "

Me salaamme itseltämme elämän. Emme jaksaa arjen keskellä muistaa että eri ikäkaudet pitävät sisällään erilaiset elämänkaaren asiat ja energiat. Elämmekö väärää ajanjaksoa liian aikaisin vai yritämmekö tiukasti pitää kiinni nuoruudesta - käsitteestä, joka on muoti-ilmiö.

Elämän arvostaminen lienee hetkessä elämisen taitoa, kykyä ottaa ajasta kiinni silloin kun se hyvältä tuntuu. Se on oman ikänsä arvostamista sellaisenaan - se olet Sinä nyt. Oman elämänvirran löytäminen, sen kuohujen rohkea vastaanottaminen ja kyky siirtyä suvantoon - oppiläksymme läpi elämän.

Minä riitän ja uskallan, minä elän ja vanhenen

olen osa tätä maailmaa - sileänä ja voimakkaana sisältäni

kuoreni kertoo kokemusta

vähän nyt - kysy huomenna, olen silloin enemmän

Pirjo Ruokonen

- Mistee sinä huomoot, että alat tulla vanahaks?

- No aenae siitä, että tutut naeset joeta minä tervehin, oovat alakaneet sannoo minulle ensin päevee, niinkun vanahoiille ruukataan sannoo.

Yhdistyksen säännöt

Jokaisella rekisteriin merkityllä yhdistyksellä pitää olla säännöt, joiden tulee olla yhdistysrekisteriviranomaisen hyväksymät. Ennen hyväksymistään yhdistysrekisterissä tarkastetaan, että säännöt ovat lain mukaiset.

Tähän ei paljoa vaadita. Yhdistyslaissa (YhdL § 8) on lueteltu yhdeksän kohtaa, joista on säännöissä mainittava:

- 1) yhdistyksen nimi;
- 2) yhdistyksen kotipaikkana oleva Suomen kunta;
- 3) yhdistyksen tarkoitus ja toimintamuodot;
- 4) jäsenen velvollisuudesta suorittaa yhdistykselle jäsenmaksuja ja muita maksuja;
- 5) yhdistyksen hallituksen jäsenen ja yhdistyksen tilintarkastajien lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä sekä toimikausi;
- 6) yhdistyksen tilikausi;
- 7) milloin yhdistyksen hallitus ja tilintarkastajat valitaan, tilinpäätös vahvistetaan ja vastuuvapaudesta päätetään;
- 8) miten ja missä ajassa yhdistyksen kokous on kutsuttava koolle; sekä
- 9) miten yhdistyksen varat on käytettävä, jos yhdistys purkautuu tai lakkautetaan.

Pienessä yhdistyksessä ei juuri muita määräyksiä tarvita. Sen säännöt voivat kokonaisuudessaan olla parin-kolmen liuskan mittaiset.

Isoissa yhdistyksissä, esimerkiksi valtakunnallisissa liitoissa, tarvitaan usein paljon muitakin määräyksiä. Niissä usein määrätään myös muun muassa:

- jäsenlajeista
- jäsenen, myös jäsenyhdistyksen, oikeuksista ja velvollisuuksista
- jäsenen erottamisesta
- päättävien elinten (liittokokous, valtuusto, edustajisto) valinnasta, kokoonpanosta ja tehtävistä
- hallituksen tehtävistä
- hallituksen jäsenen tehtävistä
- hallituksen varajäsenen asemasta
- läsnäolo- ja puheoikeudesta päättävien ja hallintoelinten kokouksissa
- tilinpäätöksen tekemisen aikataulusta
- erityistoimenpiteitä vaativien päätösten teosta (sääntöjen muuttaminen, tes:n/ves:n hyväksyminen, ylimääräisen jäsenmaksun kantaminen)

Näin monen liiton säännöt käsittelevät jopa toistakymmentä liuskaa tarkoin punnittua tekstiä. Liittomuotoisissa organisaatioissa vaikeuserointa lisää, että liiton ja yhdistysten sääntöjen tulee olla keskenään sopusoinnussa. Muun muassa kokousten aikataulut, edustajien valinnat, jäsenlajit, sääntöjen muuttamiset ja henkilöjäsenen velvollisuus-

det yhdistystä ja liittoa kohtaan ovat yhteensovittamista vaativia asioita.

Siitä huolimatta voi tulla tilanteita, joista säännöissä ei ole mitään määräyksiä.

Kaikkea mahdollista ei juuri kykene ennakoimaan niitä laadittaessa, eikä niitä ole mahdollista kirjoittaa niin yksiselitteisesti, että mitään tulkinnan varaa ei olisi. Jos tämä olisi mahdollista, voitaisiin laittaa kirjoittaa yhtä hyvin ja lopettaa tuomioistuinalaitos. Kykenisihän kuka tahansa lukutaitoinen toteamaan, mitä laissa on sanottu ja mitä sen mahdollisesta rikkomisesta seuraa.

SVTL:ssä on nyt meneillään liiton sääntöjen uudistusprosessi. Säännöt on nyt käsitelty valtuustossa ja varsinainen päätös tehdään syksyn liittokokouksessa. Täydelliset nämäkään säännöt eivät ole huolimatta siitä, että niiden laatimiseen on käytetty paljon aikaa ja vai-vaa. Selvästi nykyistä paremmat ne kuitenkin käsitteäkseni ovat.

Jos liiton säännöt saadaan muutettua, seuraavana johdonmukaisena vaiheena on yhdistysten mallisääntöjen muuttaminen.

Kari Loimu

ONKO JÄSENYTTESI KUNNOSSA ?

Jos olet vaihtanut työnantajaa, olethan muistanut tehdä uuden jäsenmaksunperintäsopimuksen? Maksetut jäsenmaksut ovat ehtona mm. ansiosidonnaisen päivärahan saamiselle.

Ilmoitathan myös äitiys-, ja vanhempainlomasta, hoitovapaasta, pitkäaikaisesta sairaudesta, opiskelusta, asevelvollisuudesta tai muista palkattomista kausista liiton jäsenpalveluun. Näissä em. tapauksissa on myös hoidettava pienimuotoinen jäsenmaksu jäsenyytilille. Jos epäröit, että jäsenyytesi ei ole ajantasalla, ota yhteys jäsenrekisterinhoitajaan Tiina Pertilään, puh. (09) 2290 0410.

Muistathan ilmoittaa hänelle myös osoitteen- ja nimenmuutokset !

Työttömyysturvamuutokset 2003

Ennen

TYÖSSÄOLOEHTO

Kassan jäsenellä on oikeus päivärahaan kun hän täyttää työssäoloehdon = työssä vähintään 18 h/viikko vähintään 43 kalenteriviikkoa viimeisen 24 kuukauden aikana.

PÄIVÄRAHAN LASKEMINEN

Sivutyöstä ansaittua palkkaa ei ole hyväksytty päivärahan perusteeksi.

ERORAHAA

Koulutus- ja erorahasto maksaa erorahaa, kun toistaiseksi voimassa ollut työsuhde päättyy työnantajan irtisanomiseen taloudellisista ja tuotannollisista syistä, hakija on 45-64-vuotias ja ilmoittautunut työvoimatoimistoon kuuden viikon kuluessa irtisanomisilmoituksen saatuaan. Työttömyysajan tulee kestää vähintään kuukauden työsuhteen päättymisen jälkeen.

Eroraha tukimuotona loppuu ja se korvataan maksamalla korotettua ansiöpäivärahaa työttömyyskassojen jäsenil- le.

LOMAKORVAUKSEN JAKSOTUS

Työsuhteen päättyessä maksettu lomakorvaus jaksotetaan päivärahan perusteena olevalla palkalla, josta on vähennetty työeläke- ja työttömyysvakuutusmaksun vaikutusta 4,8 prosenttia.

SOVITeltu PÄIVÄRAHA

Hakijalle maksetaan soviteltua päivärahaa neljän viikon tai kuukauden jaksoissa, kun hän tekee osa-aikaista työtä, sivutyötä, alle kuukauden kestävää kokoaikatyötä tai hän on lomautettu lyhennetylle työviikolle tai hänellä on sivutoimesta yritystuloa.

1.1.2003 alkaen

TYÖSSÄOLOEHTO

Jos hakija ei ole saanut päivärahaa vuonna 1997 tai sen jälkeen: työssä vähintään 18 h/viikko vähintään 43 kalenteriviikkoa viimeisen 28 kuukauden aikana.

Jos on saanut vuonna 1997 tai sen jälkeen päivärahaa: työtä vähintään 18 h/viikko vähintään 34 kalenteriviikkoa 24 kuukauden aikana.

Viikoittaisesta työaikavaatimuksesta voidaan poiketa esim. opetusallalla tai jaksotyössä.

Kun yrittäjien työttömyyskassan jäsen siirtyy palkansaaajakassan jäseneksi kuukauden kuluessa yrittäjäkassasta erottuaan ja palkkatyön aloitettuaan, voi hän lukea yrittäjäkassassa hankkimaansa vakuutuskautta hyväkseen 11 viikkoa.

PÄIVÄRAHAN LASKEMINEN

Kaikenlaisesta palkkatyöstä saatu tulo hyväksytään päivärahan perusteeksi. Useammasta osa-aikatyöstä lasketaan palkat enintään 40 työtuntiin asti kalenteriviikossa.

Ansiöpäiväraha muodostuu perusosasta = peruspäiväraha 23,02 €/päivä ja ansio-osasta, joka on 45 % päiväpalkan ja perusosan erotuksesta. Kuukausipalkan ylittäessä 2071,80 € ansio-osa on 20 % ylimenevältä osalta.

KOROTETTU ANSIO-OSA

Ansiöpäiväraha maksetaan korotettuna 150 päivältä, jos:

- toistaiseksi voimassa ollut työsuhde päättyy työnantajan irtisanomiseen taloudellisista ja tuotannollisista syistä,

- hakija on ollut työttömyyskassan jäsenenä viisi vuotta ennen työn menettämistä ja

- hakija ollut työeläkkeeseen oikeuttavassa työssä vähintään 20 vuotta. Joitakin perhevapaita voidaan osittain rinnastaa tähän 20 vuoden jaksoon.

Mikäli hakija saa työvoimapolitiittista aikuiskoulutustukea tai koulutuspäivärahaa, maksetaan etuus korotettuna koko koulutuksen ajalta ilman 150 päivän enimmäisrajaa.

Korotetun ansio-osan määrä:

Korotettu ansio-osa on 55 % päiväpalkan ja perusosan erotuksesta. Kuukausipalkan ylittäessä 2071,80 € ansio-osa on 32,5 % ylimenevältä osalta.

Esimerkkejä:

palkka	päiväraha	korotettu päiväraha
€/kk	€/pvä	€/pvä
1000	32,59	34,71
2000	52,51	59,07
2500	58,89	68,02

Päivärahataulukko ja -laskuri yhteisjärjestön kotisivuilla www.tyj.fi.

Korotettua ansio-osaa erorahan sijaan maksetaan sille, jonka työsuhde päättyy 1.1.2003 tai sen jälkeen. Korotettua ansio-osaa haetaan ansiöpäivärahahakemuksella

LOMAKORVAUKSEN JAKSOTUS

Yli kaksi viikkoa kestäneen kokoaikatyön päättyessä maksettu lomakorvaus jaksotetaan viimeisen palkan perusteella. Jaksotuksen ajalta ei ole oikeutta päivärahaan. Jaksotuspalkasta ei tehdä 4,8 prosentin vähennystä.

SOVITeltu PÄIVÄRAHA

Hakijalla on oikeus soviteltuun päivärahaan, jos osittaista työtä tehdään enintään 75 % kokoaikatyöstä.

Osa-aikaisen työn ja yritystulon lisäksi soviteltua päivärahaa maksetaan neljän kalenteriviikon tai kuukauden jaksoissa enintään kaksi viikkoa kestävänsä kokoaikaisen työn ajalta.

Mikäli kokoaikatyö kestänee yli 2 viikkoa, siltä ajalta ei makseta päivärahaa. Muilta sen kuukauden työttömyyspäiviltä maksetaan kokonaan työttömän täyttä päivärahaa.

Soviteltua päivärahaa voidaan maksaa osittain ennakkomaksuna, mikäli palkkatodistuksen saaminen viivästyy kohtuuttomasti.

TAKAUTUVA TYÖKYVYTTÖMYYSELÄKE

Työkyvyttömyyseläkettä haettaessa työttömyyssassat maksavat työttömyysetuutta odotusajalta. Päiväraha peritään takaisin eläkepäätöksen antamisen jälkeen suoraan eläkelaitokselta. Mikäli eläke on pienempi kuin päiväraha, erotus peritään hakijalta takaisin

TYÖTTÖMYYSPÄIVÄRAHAN LISÄPÄIVÄT

Jos päivärahan saaja on täyttänyt 57 vuotta ennen 500 päivän enimmäisajan täyttymistä, kassa maksaa päivärahaa lisäpäivinä sen kuu-kauden loppuun kun hakija täyttää 60 vuotta. Tämän jälkeen hakija voi saada työttömyyseläkettä.

TAKAUTUVA TYÖKYVYTTÖMYYSELÄKE

Työttömyysetuutta maksetaan työkyvyttömyyseläkepäätöksen odotusajalta, mutta maksetun työttömyysetuuden ja takautuvan työkyvyttömyyseläkkeen erotusta ei peritä takaisin

TYÖTTÖMYYSPÄIVÄRAHAN LISÄPÄIVÄT

Työttömyyseläkejärjestelmä koskee edelleen ennen vuotta 1950 syntyneitä. Vuonna 1950 tai sen jälkeen syntyneillä ei enää ole oikeutta työttömyyseläkkeeseen, mutta mikäli hakija on täyttänyt 59-vuotta ennen 500 päivän enimmäisajan täyttymistä, maksetaan hänelle lisäpäiviä 65-vuotiaaksi. Ehtona lisäpäivien saamiselle on, että 500 päivän täytyessä hakijan työhistoriasta löytyy viisi vuotta työeläkkeeseen oikeutavaa työtä viimeisen 20 vuoden aikana.

Työttömyysturvan peruspäiväraha 1.1.2003 alkaen on 23,02 euroa päivässä.

Lapsikorotukset: 1 lapsi: 4,36 euroa, 2 lasta: 6,40 euroa, kolme tai useampi lapsi: 8,26 euroa päivässä.

Työttömyyskassa tarkistaa vuoden vaihteessa, onko päivärahan saajille kertynyt 34 viikkoa työssäoloa. Jos on, niin päiväraha lasketaan 1.1.2003 alkaen uudelleen, asetetaan uusi omavastuu aika ja aletaan maksaa uutta 500 päivän enimmäismaksuaikaa.

Työttömyyskassan jäsenen oikeudesta ansioetuksiin voi lukea tarkemmin Työttömyyskassojen Yhteisjärjestön kotisivuilta www.tyj.fi.

SVTL:n työttömyyskassa toivottaa hyvää kesää Teille kaikille.

Työttömyyskassassa on puhelinpäivystys kello 9–11 välillä kesän ajan 1.6.–31.8. 2003.

Kassanhoitaja Maarit Tenlenius, puh. 09 – 2290 0420.

Korvauskäsittelijä Paula Anderson, puh. 09 – 2290 0422.

Korvauskäsittelijä Helena Huovinen, puh. 09 – 2290 0421.

Sähköposti: etunimi.sukunimi@svtl.fi

Kehityskeskustelu – mitä se on ?

Kevään aikana hyvin useassa seurakunnassa on käyty kehityskeskusteluja. Aina kun uusi kirkkoherra aloittaa tehtävänsään, hän myös tutustuu alaisiinsa keskustelemalla heidän kanssaan.

Kehityskeskustelut ovat esimiehen ja alaisen välisiä luottamuksellisia ja säännöllisiä keskusteluja, joiden kohteena ovat työhön liittyvät merkitykselliset asiat. Niillä voidaan myös varmistaa, että kaikki ovat sisäistäneet yrityksen tai yhteisön tavoitteet oikein.

Keskustelut ovat myös henkisen hyvinvoinnin työkalu, jossa alaisella on mahdollisuus tuoda esille epäkohtia. Samalla hänelle syntyy tun-

ne, että häntä kuunnellaan ja hänen satsataan. Hyvinvointi ja tehokkuus kulkevat käsi kädessä.

Kehityskeskustelujen onnistuminen on hyvin vahvasti kiinni esimiehen asennoitumisesta. Oikean vuorovaikutuksen syntyminen vaatii aitoa kiinnostusta asiaan. Keskusteluissa punnitaankin esimiehen vuorovaikutustaidot. Alaista on osattava kuunnella luottamuksellisen ilmapiiriin saavuttamiseksi. Kysymys-

vastaus -pohjalta toimiva keskustelu on lähinnä haastattelua. Sitä vastoin avoimet kysymykset, joihin vastataan kuvailevasti ja pitkästi, tuovat uutta tietoa yrityksen tai yhteisön toiminnasta.

Kehityskeskustelun avulla voidaan tarkistaa työntekijän asenteet ja tutkia, ovatko asiat sujuneet toivotulla tavalla. Samalla esimies saa palautetta omasta työstään. Negatiiviseenkin palautteeseen tulisi valmistautua, jotta sen voisi kohdata asiallisesti ja rakentavasti.

Keskustelusta saadaan tietoa, onko alainen motivoitunut, onko yhteisön tavoitteista päässyt synty-

mään vääriä mielikuvia ja onko asioista saatu oikeaa tietoa. I

Keskusteluun valmistauduttava huolella

Esimiehen tulee hyvissä ajoin sopia ajat ja paikat keskusteluille. Esimiehen työhuone ei ole paras paikka, sillä se antaa esimiehelle henkisen ylliotteen eikä alainen tunne itseään tasaveroiseksi. Paikan pitäisi olla mahdollisimman neutraali ja vapaa häiriöistä, eikä keskustelu saa olla muiden kuultavis-
sa.

Kun aika on tiedossa etukäteen, keskusteluun voi valmistautua. Molemmat osapuolet voivat laatia listan käsiteltävistä asioista. Ilman

paperia toinen puoli asioista hel-
posti unohtuu. Tulevaisuuden lisäksi
keskustelussa voidaan käsitellä
myös menneitä aikoja.

Keskustelujen määrä voidaan vaihdella

Pääsääntöisesti kehityskeskuste-
luja on hyvä pitää kaksi kertaa vuo-
dessa, jolloin voidaan miettiä asioita
puolen vuoden jaksoissa. Vuo-
den periodi on turhan pitkä. Usein
esimiesten kuulee valittavan, ettei
keskusteluille ole aikaa. Tällöin tuli-
si miettiä, onko alaisia vai töitä lii-
kaa, jos näin tärkeään asiaan ei eh-
ditä paneutua. Kun kyseessä ovat
toimintatapojen muutokset tai työn
kuva muuttuu, keskustelukertoja

voidaan lisätä tarpeen mukaan.
Muutostilanteissa keskusteluja voi
olla neljäkin kertaa vuodessa. Sil-
loin yksi on pitkä ja perusteellinen
ja muut voivat olla tilanteen "päivi-
tyksiä". Kaikissa muutostilanteissa
tiedon pitäisi kulkea kitkatta koko
organisaation läpi.

Suurissa muutoksissa on huono
juttu, jos esimies ei uskalla tuoda
kaikkia asioita esille.

Paras lääke pelkoihin on informaatio,
jota ei koskaan anneta liikaa. Näissä
tilanteissa on syytä pitää myös yhteisiä
palavereja entistä tiiviimmin.

**(Siivoussektori-lehti,
Timo Paakkunainen)**

Kehityskeskustelu

1. Asennoidu oikein. Vain positiivisella ja myönteisellä asenteella saavutetaan tavoitteet.

2. Valmistaudu etukäteen. Esimies voisi miettiä ja valmistautua keskusteluun tarkastelemalla käsiteltäviä asioita myös työntekijän näkökulmasta.

3. Ole avoin palautteelle. Valmistaudu vastaanottamaan negatiivistakin palautetta asiallisesti ja pitämään asiat asioina. Keskustelussahan käsitellään vain työhön liittyviä asioita.

4. Varaa riittävästi aikaa. Käy kaikki asiat läpi ja jos aika loppuu kesken, varaa toinen aika keskustelun saattamiseksi loppuun.

5. Keskustelut ovat kahdenkeskisiä ja luottamuksellisia.

Suntion ammattitutkinto

haku 30.5.2003 mennessä

päätöimistä monimuoto-opiskelua, oikeus opintotukeen,
opinnot kestävät 1.9.2003 - 17.6.2004
Lisätietoja Anitta Anunti p. (08) 4276 216 tai 040 7203 473

Päihdetyön ammattitutkinto

haku 30.10.2003 mennessä

sivutoimista monimuoto-opiskelua,
opinnot kestävät 27.11.2003 - 5.12.2005
Lisätietoja Jaana Sinko p. (08) 4276 216 tai 050 3433 374

Molemmissa tutkinnoissa ammattitaito osoitetaan näytöillä.
Näyttöihin voi hakeutua myös suoraan työelämästä.

Lisätietoja ja hakulomakkeita myös
www.rko.cop.fi tai p. (08) 4276 200

Raudaskylän Kristillinen Opisto

Opistontie 4-6, 84880 YLIVIESKA
p. (08) 4276 200, www.rko.cop.fi

Helsingin Kirkkopäivillä 90000 kävijää

KIRKKOPÄIVÄT

HELSINGISSÄ 23.-25.5.2003

Juhla kaikille pääkaupunkiseutulaisille ja muualta Suomesta tulleille 23.-25.5. Helsingissä Kirkkopäivät päättyivät ekumeenisesti Herran siunaukseen Senaatintorilla.

Helsingin Kirkkopäivillä oli yhteensä noin 90 000 tilaisuuskävijää. Yhteensä luterilainen kansankirkko ja Suomen muut eri kirkot näyttivät kasvojaan yli kolmessa sadassa tilaisuudessa. Tarjolla oli hiljaisuutta, rukousta, raamattutunteja, konsertteja, jumalanpalveluksia, seminaareja, asiantuntijatapaamisia ja suuria tapahtumia Senaatintorilla ja Helsingin Rautatientorilla Kirkkopäiväteltassa sekä omaa ohjelmaa lapsille ja varhaisnuorille Kaisaniemen puistossa.

Helsingin ekumeeniset Kirkkopäivät valtasivat kaupungin keskustan. Päätösjuhla pidettiin Senaatintorilla. Tarjolla oli P. Mustapään tekstin mukaelma, joka kerrottiin sirkuksen,

akrobatian ja monen muun taiteen keinoin. Paikalla oli 6000 ihmistä, kun heidät siunattiin kotimatalle. Kirkkopäivävieraat toivotettiin tervetulleiksi Ouluun, jossa järjestetään seuraavat Kirkkopäivät toukokuun viimeisenä viikonloppuna vuonna 2005.

Kirkkopäivillä oli ohjelmaa lapsille, lapsenmielisille, perheille ja eri kysymyksiin syvällisesti paneutumaan haluaville. Toinen toisensa kohtaaminen oli mahdollista, elämyksiä oli tarjolla. Mukana oli yhteiskunnan vaikuttajia, poliitikkoja sekä oppositiosta että hallituksesta ja "tavallisia" ihmisiä. Kynnys oli matalalla kohdata kirkko. Evanke- liumi ja armo olivat tarjolla.

Helsingin Kirkkopäivät 23.-25.5. 2003. "Virsi palaa! konsertin yleisöä Tuomiokirkon rappusilla 23.5. Kuva: Markku Pihlaja.

Sirpa Salminen SVTL:n puheenjohtaja täytti 60 vuotta 1.6.2003, Turku.

Kirkkonpalvelijat ry:n puheenjohtaja Seppo Pyykkönen ja SVTL:n entinen puheenjohtaja Heikki Alanen Helsingin Kirkkopäivillä.

SUNTIOIDEN TÄYDENNYSKOULUTUSKURSSI

14.–15.10. ja 28.–29.10. 2003 MIKKELISSÄ

(seurakuntakeskus, Savilahdenkatu 20)

Sisältö: Jumalanpalvelukset, kirkolliset toimitukset ja tilaisuudet sekä luterilainen etiikka. Koulutus sisältää kaksi kahden päivän opetusjaksoa etukäteis- ja välitehtävineen. Koulutus sopii Suntion ammattitutkintoon valmistavan koulutuksen osaksi. Koulutus järjestetään yhteistyössä Kristillisen opintokeskuksen Jyväskylän Alue toimiston kanssa.

Opettajat: pastori, kappalainen Markku Vihemäki, joka on toiminut suntioiden opettajana noin 20v. Pastori, koulutuspäällikkö Antti Heinola, jolla on kokemusta suntioiden opettamisesta ja kurssitoiminnasta n. 15 vuotta. Hän on toimittanut Suntion käsikirjan.

OHJELMA

Keskiviikko 14.10.

09.30	Tulokahvit	
09.45	Alkuhartaus ja tutustuminen	
10.00	Tavoitteet ja kurssin esittely ja perehtyminen osanottajien etukäteistehtäviin	
11.00	Jumalanpalveluksen keskeinen historia ja teologia ja käytäntö	
	Kirkkorakennuksen teologiaa	
12.00	Lounas	
12.45	Ehtoollisaineet –esineet, Kirkon symbolit	
	Kirkkotilan järjestäminen	Paikkana Mikkelin tuomiokirkko
14.30	Päiväkahvi	
15.00	Em. aihe jatkuu	
16.30	Työskentely päättyy	

Torstai 15.10.

09.30	Aamuhartaus	
09.45	Luterilaisuuden keskeiset teologiset korostukset	
10.30	Etiikkaa ja hyvää käytöstä	
12.00	Lounas	
13.00	Kirkon opastaminen	Paikkana Otavan Kirkko.
15.00	Päiväkahvi	
15.30	Em. työskentely jatkuu	
16.00	Välitehtävän antaminen	
16.30	Työskentely päättyy	

Jaksojen välillä tehdään välitehtäviä.

Kurssimaksu: Kahden jakson kokonaisuus maksaa 300 euroa. Hinta sisältää koulutuksen ja ohjelmaan merkityt tarjoilut.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset 30.9. mennessä:

Sisälähetysseuran oppilaitos, Anne Sipinen, toimisto, 015-415 2612, e-mail: anne.sipinen@sisop.fi

Sisältötiedustelut: Antti Heinola 014-449 9433, 040-725 2927 (koulutuspäivien ohjelma) ja Keijo Toivanen 015-415 2578, 0500-543540, e-mail: keijo.toivanen@sisop.fi (suntiokoulutus).

2. Jakso 28.10. – 29.10. klo 9.30-16.30

Toinen jakso keskittyy kirkkovuoden juhliin, kirkollisiin toimituksiin ja tilaisuuksiin, niiden luonteeseen ja miten niitä suntio valmistee.

SISÄLÄHETYSSEURAN OPPILAITOS

Kirkonpalvelijoiden koulutus- ja neuvottelupäivät

7.–8.10.2003 Joensuussa ja Vaivion kurssikeskuksessa. Ilmoittautumiset 5.9. mennessä Osmo Karpiselle p. (017) 288 8400, osmo.karppinen@evl.fi.

Järj. Kuopion hiippakunta ja Kirkonpalvelijat ry.

Suntioiden, kirkonpalvelijoiden ja seurakuntamestareiden neuvottelupäivä

Naantalissa to 16.10.2003 klo 12–17 Naantalın kirkossa ja Naantalın srk.keskuksessa, Piispantie 2. Ilm. viim. 6.10. tytti.pietila@kirkkopalvelut.fi Järj. Kirkkopalvelut/Krist. opintokeskus ja Naantalın seurakunta.

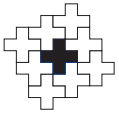
Virkistystä kesäillassa

Kanta-Hämeen kirkonpalvelijoille 22.8.2003 perjantaina klo 17 alkaen Hämeenlinnan Syöksynsuun leirikeskuksesta. Seuraa postia elokuun alussa.

Rantasauha odottaa!

Suntion ammattitutkintoon valmistava koulutus (40 ov)

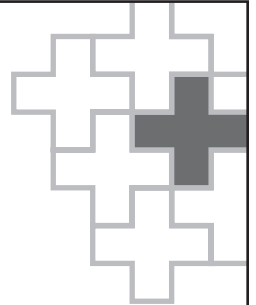
- Koulutuksen kesto 4.8.2003–21.5.2004
- Haku 30.5.2003 mennessä

JYVÄSKYLÄN
KRISTILLINEN OPISTO
Sulkulantie 28, 40520 Jyväskylä
puh. (014) 3348 000, fax (014) 3348 001
toimisto@jko.org

Suntion ammattitutkinto oppisopimuksella

- Opintojen kesto riippuu henkilökohtaisesta opintosuunnitelmasta.
- Oppisopimusopiskelu edellyttää työsuhdetta.

www.jko.org

PalSu Oy

Puh. 0204 913 710

Paloilmoitinjärjestelmien huolto, korjaus, asennus

Päivystys puh. 0203 02001, asiakaspalvelu 24 h

www.palsu.fi

Securitas Tekniikka Oy / PalSu Oy

KEHITÄ AMMATTITAITOASI – KOULUTA HENKILÖKUNTAASI

Suntion ammattitutkinto oppisopimuskoulutuksella

Tutkinnon osat:

1. JUMALANPALVELUKSET, KIRKOLLISET TOIMITUKSET JA SEURAKUNNAN TILAISUUDET
2. SEURAKUNNAN KIINTEISTÖT JA VIHERALUEET
3. VALINNAISET OPINNOT:
Hautausmaat ja kiinteistöt tai Ruokapalvelu ja viihtyisyys tai Yrittäjyys (näistä valitaan yksi)

- haku koulutukseen **20.09. 2003 mennessä**
- näyttötutkintoon valmistava koulutus alkaa **10.11.2003 Sisälähetysseuran oppilaitoksella Pieksämäellä**
- kesto n. 1,5 vuotta henkilökohtaisen opiskeluohjelman mukaisesti
- oppisopimus edellyttää työsuhdetta (erilaisissa kirkon palveluskunnan tehtävissä)

OTA YHTEYTTÄ JA KYSY LISÄÄ :

Oppisopimusoasioissa ota yhteyttä:

koulustarkastaja Tapani Rytönen
KESKI-SAVON OPPIMISKESKUS
Kuusitie 41, 76120 PIEKSÄMÄKI
puh. (015) 786 1260
GSM 040 530 9696
faksi (015) 786 1299
e-mail: tapani.rytonen@keso.fi

Lisätietoja teoriaopetuksesta:

SISÄLÄHETYSSEURAN
OPPILAITOS
Huvilakatu 31, 76130 PIEKSÄMÄKI
Anne Sipinen puh. (015) 415 2612
Keijo Toivanen puh. (015) 415 2578
e-mail: anne.sipinen@sisop.fi
e-mail: keijo.toivanen@sisop.fi

KESKI-SAVON
OPPIMISKESKUS

Kirkonpalvelija

N:o 2/2003
50. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh./Fax: (017) 281 1697, GSM 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Seuraava lehti ilmestyy syyskuussa 2003.

Pankit: Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706

Paino: Kuopion Painotuote Oy, Vuorikatu 42, 70100 Kuopio.
E-mail: kuopion.painotuote@co.inet.fi

ISSN 0 355-8258